

секой некаковъ занаетъ се соединяваха въ еснафы. Еснафы-тѣ составляваше трупъ, кои имаше свои особенъ уставъ, свои начальницы, хазнѣ, оружіе, и принадлежности. Занаетчины-тѣ отъ еденъ еснафъ по времятѣ се выкаха Братства. Еснафско-то Братство состояше отъ лица, кои принадлежѣха на

маны, кладбещемъ еденъ отъ тые бургомистръ. Обязанность-та отъ бургомистръ-тѣ и ратманы-тѣ бѣше да завѣдѣтъ градскы-тѣ доходы и расходы. Нимъ още се предаваше и справля-тъ власть, и право да вараютъ пеня (джереме), отъ кои пары-тѣ се дѣлѣха межю бургомистры-тѣ и ратманы-тѣ. Бургомистръ-тѣ правеше должность-тѣ си въ мѣсѣцъ отъ день-тѣ отъ избирани-то му, послѣ предаваше свой-тѣ рѣдъ на постарый-тѣ ратманъ, кои, по мѣсѣчно истекениѣ, отступяше бургомистровскъ-тѣ должность на слѣдующый-тѣ ратманъ, и така по-така, до новы-тѣ избираниѣ. Градскый-тѣ староста пакъ избираше войта отъ еснафскы-тѣ граждане, человека чесенъ, боговоляненъ и знающый законы-тѣ. Гражданы-тѣ отъ средъ себѣ си избираха лавницы-тѣ, кои, кога вступѣха въ должность-тѣ имъ се каляѣха предъ бургомистры-тѣ и ратманы-тѣ. Войта-тѣ и Лавницы-тѣ се избираха на смотъ имъ животъ и составѣха мѣстенъ судъ. Тые судѣха граждане-тѣ за ситѣ главны (уголовны) и гражданскы работы, како малы, така и големы, рѣководбещемъ се отъ магдебургско-то право; судъ-тѣ вараше судебны пены, кои се дѣлѣха межю войты-тѣ и лавницы-тѣ. По образъ-тѣ отъ градскы-тѣ и земскы-тѣ порѣдкы, мѣстныи-тѣ судъ държеше свои-тѣ актыовы книги.